

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy Mgr. Viktora Macha a soudců JUDr. Jana Sváčka a JUDr. Jindřicha Fastnera odvolání obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a poškozených [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2015, č.j. 4 T 8/2015-1595, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o uplatněných nárocích poškozených a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že všichni obžalovaní jsou podle § 228 odst. 1 tr. ř. povinni společně a nerozdílně nahradit poškozeným:

[právnícká osoba], se sídlem [adresa], škodu ve výši 19.000 Kč,

[právnícká osoba], se sídlem [adresa], škodu ve výši 70.000 Kč,

manželům [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození] a Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], oba bytem [adresa], škodu ve výši 11.078,50 Kč,

Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], nemajetkovou újmu ve výši 89.930 Kč,

Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], nemajetkovou újmu ve výši 55.000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se poškozená společnost [právnícká osoba], odkazuje se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se poškozená [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa]. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa].

Odůvodnění:

Citovaným rozsudkem Městského soudu v Praze z 20. 8. 2015, č.j. 4 T 8/2015-1595, byli obžalovaní uznáni vinnými, a to ad 1) rozsudku všichni obžalovaní zvlášť závažným zločinem

loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem neoprávněné opatření a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku a v jednočinném souběhu s přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Ad 2) rozsudku obžalovaný [jméno] [příjmení] sám přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku. Za to byli odsouzeni obž. [jméno] [jméno] podle § 173 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k úhrnnému a souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi let. Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku byl obžalovaný pro účely trestu zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl tímto výrokem o trestu zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne [datum], který nabyt právní moci dne 4. března 2014, sp. zn. 2 T 19/2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. [příjmení] [jméno] [příjmení] podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k úhrnnému a souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti let. Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku byl obžalovaný pro účely trestu zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl tímto výrokem o trestu zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne [datum], který nabyt právní moci dne 4. března 2014, sp. zn. 2 T 19/2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. [příjmení] [jméno] [příjmení] podle § 173 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1, § 58 odst. 4 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř let. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovaný pro účely trestu zařazen do věznice s dozorem. [příjmení] [jméno] [příjmení] podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 pěti let. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovaný pro účely trestu zařazen do věznice s dozorem. [příjmení] [jméno] [příjmení] podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti let. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovaný pro účely trestu zařazen do věznice s dozorem. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni společně nahradit poškozeným [právníká osoba], se sídlem [adresa], škodu ve výši 19.000 Kč, [právníká osoba], se sídlem [adresa], škodu ve výši 280.000 Kč, manželům [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození] a Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], oba bytem [adresa], škodu ve výši 45.098,50 Kč, Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], nemajetkovou újmu ve výši 75.000 Kč, Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], nemajetkovou újmu ve výši 50.000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená společnost [právníká osoba], poškozená [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], poškozený [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa].

Uvedených trestných činů se obžalovaní dopustili tím, že 1) všichni obžalovaní společně:

po předchozí domluvě, vzájemném rozdělení úkolů a naplánování loupežného přepadení rodinného domu Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., [datum narození] v [obec a číslo], ul. [ulice] [číslo] v úmyslu získat finanční hotovost i za použití pohrůzek násilí a použití násilí proti přítomným osobám, na popud obžalovaného [jméno] [jméno] si obstarali odznaky Policie České republiky, kovová a látková pouta, lepicí pásku za účelem svázání oběti, začerněné brýle, chemický přípravek zn. Savo za účelem zakrytí pachových stop, 5 kusů mobilních telefonů a 5 kusů [příjmení] karet za účelem vzájemné komunikace při páčání činu, kukly, čelové svítilny, chemická světla, oblečení a takto vybaveni, po předchozím lživém telefonickém kontaktu s [jméno] [příjmení], kdy mu jeden z obžalovaných sdělil, že se za ním dostaví policisté z PČR Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, dne [datum] v odpoledních hodinách přijel k rodinnému domu obžalovaný [jméno] [příjmení], který ve vozidle tov. značky Audi A6, [registrační značka], sledoval rodinný dům v ulici [ulice] [číslo] aby zjistil denní režim obyvatel domu a hlídal okolí domu a po útoku odvezl obžalované [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a

zajistil spálení oblečení a dalších věcí použitých při činu, přičemž ve smyslu předchozích dohod v době kolem 20.30 hodin přijeli osobním motorovým vozidlem tov. značky Škoda Superb, [registrační značka], k předmětnému rodinnému domu obžalovaní [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], kdy obžalovaní [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] čekali ve vozidle, obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří se vydávali za policisty, zazvonili u vchodových dveří rodinného domu a bezprostředně poté, co je [jméno] [příjmení] pustil do domu v domnění, že se jedná o policisty, jej srazili na zem, spoutali mu ruce za zády kovovými pouty, zalepili mu ústa lepicí páskou, nasadili začerněné neprůhledné brýle za účelem dezorientace a drželi při zemi, poté jeho přítomnou tehdejší přítelkyni Ing. [jméno] [příjmení], roz. [příjmení], [datum narození], která byla těhotná, a která jednání přihlížela, spoutali ruce za zády donesenými pouty, zavázali oči šálou a odvedli do prvního patra domu, do pokoje, kde ji obžalovaný [jméno] [příjmení] hlídal, poté telefonicky vyrozuměli obžalované [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení], že poškození jsou zpacifikováni a mohou také vejít do domu, přičemž poté, co oba jmenovaní obžalovaní vešli do domu, pod pohrůžkou fyzické likvidace přiměli poškozeného k nakreslení plánu provozovny jeho [právnícká osoba] Ekologický servis ve Svojšovicích [číslo] k vydání klíčů od firmy a trezoru této společnosti, sdělení [příjmení] kódu k firemní platební kartě MC BUSINESS [číslo] které se zmocnili, kdy obžalovaní [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] odjeli nejprve k bankomatu [obec] spořitelny v [obec a číslo], nám. [ulice a číslo] a [právnícká osoba] v [obec a číslo], [ulice a číslo], kde provedli celkem sedm neoprávněných výběrů peněžní hotovosti, každý ve výši 40.000 Kč, dále odcizili z trezoru [právnícká osoba] Ekologický servis finanční hotovost ve výši nejméně 500.000 Kč, z majetku poškozeného [jméno] [příjmení], a poté se vrátili k domu poškozeného, kde předali obžalovanému [jméno] [příjmení] klíče od firmy a platební kartu a z místa odešli, obžalovaný [příjmení] tyto věci předal obžalovanému [příjmení], který mezi tím dům společně s obžalovaným [příjmení] prohledali a odcizili finanční hotovost ve výši nejméně 5.000 Kč, 50 Euro, dámské hodiny v hodnotě nejméně 5.880 Kč, sadu šperků zn. Swarovski, série Circle, zahrnující náhrdelník v hodnotě 1.372 Kč, náramek v hodnotě 2.250 Kč, náušnice v hodnotě 1.494 Kč, dámské hodinky zn. Storm, typ Calico Violet, v hodnotě 1.800 Kč, zásobník ČZ ráže 7,65 v hodnotě 500 Kč, zásobník ČZ ráže 6,35 v hodnotě 450 Kč, 8 ks nábojů ráže 7,65 v hodnotě 40 Kč, 6 ks nábojů ráže 6,35 v hodnotě 36 Kč, monitorovací kamerový systém v hodnotě 25.000 Kč, následně přiměli za použití hrozby zbraní poškozeného [jméno] [příjmení] spolknout lék na spaní, dům vystříkali chemickým přípravkem zn. Savo a společně s obžalovaným [jméno] [příjmení] odjeli z místa činu osobním vozidlem tov. značky Škoda Rapid, [registrační značka] do kanceláře společnosti [právnícká osoba] v [obec a číslo], kde se setkali s obžalovanými [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] a kde si rozdělili odcizenou peněžní hotovost a poté obžalovaní [jméno] a [příjmení] odjeli zahodit mobilní telefony a odcizené šperky do řeky Vltavy, ostatní obžalovaní odjeli na místo vybrané obžalovaným [příjmení] spálit oblečení a další věci použité při loupežném přepadení a tímto jednáním způsobili společnosti [právnícká osoba] se sídlem [adresa], provozovna Svojšovice [číslo] škodu ve výši 280.000 Kč, Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] škodu ve výši nejméně 45.098,50 Kč a Ing. [jméno] [příjmení] škodu ve výši nejméně 500.000 Kč, tedy celkovou škodu ve výši nejméně 825.098,50 Kč 2) obžalovaný [jméno] [příjmení] sám: v přesně nezjištěné době od 13.00 hodin dne [datum] do 11.30 hodin dne [datum], v klubu A FK Slavoj v [obec a číslo], ul. Na Hřebenech II [číslo] kde byl brigádně zaměstnán jako obsluha kantýny, odcizil obsah koženkové kasírtašky, tržbu a peněžní hotovost v celkové výši 6.585 Kč, dále svazek čtyř klíčů od předmětné provozovny v hodnotě 350 Kč, z provozovny odešel a odcizenou peněžní částku použil pro svoji potřebu, klíče nevrátil, čímž způsobil majitelce provozovny [jméno] [příjmení], [datum narození] škodu v celkové výši 6.935 Kč, a spáchal tak přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku.

Proti tomuto rozsudku podali obžalovaní [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a poškození [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] v zákonné lhůtě odvolání.

Obžalovaný [jméno] [jméno] podal odvolání do všech výroků napadeného rozsudku. Rozsudek je napadán pro podstatné vady řízení, které rozsudku předcházely, pokud jde o hodnocení důkazů při zjišťování výše finančních prostředků odcizených z trezoru společnosti [právníká osoba], pro vady skutkových zjištění soudu prvního stupně a pochybnosti o jejich správnosti, pokud jde o zjištění výše způsobené škody a pro nepřiměřenost uloženého trestu z důvodu nezohlednění polehčující okolnosti spočívající v dobrovolné náhradě částky způsobené škody a nemajetkové újmy a nesprávného posouzení rolí obžalovaných v rámci organizované skupiny, jakož i pro nesprávnost výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy, v němž nebyla zohledněna částečná dobrovolná náhrada škody, resp. nemajetkové újmy obžalovaným. Poukázal na to, že uhradil ze svých úspor v průběhu trestního řízení poškozeným dobrovolně celkovou částku 210.070 Kč a třebaže soud prvního stupně v odůvodnění rozsudku konstatuje úhradu uvedené částky, nezohledňuje tuto skutečnost ani ve výroku o výši trestu ani ve výroku o náhradě škody. Dále namítl, že soud prvního stupně nesprávně akceptoval verzi poškozeného [příjmení] [příjmení] a při zjištění výše škody v té části, v níž byla škoda způsobena odcizením finančních prostředků z trezoru nacházejícího se ve společnosti [právníká osoba], když vycházel z jeho výpovědi, že v trezoru byla odcizená částka nejméně 500.000 Kč. Poukázal na to, že výpovědi poškozeného byly vnitřně v průběhu trestního řízení rozporné a soud prvního stupně považoval rozporuplné svědectví poškozené ohledně částky odcizené z trezoru za věrohodné i přes to, že současně konstatoval, že neakceptoval Ing. [příjmení] doplněnou výpověď u hlavního líčení, že mu dále byly odcizeny peníze z peněženky. Obhajobou navrhovaný odborný přezkum smlouvy o půjčce, pokud jde o její stáří, stejně jako návrh na doplňující výsledky manželky poškozeného ohledně okolností, za nichž byla smlouva uzavřena, soud prvního stupně zamítl. Dále se podrobně zabýval tím, jak a co uváděli jednotliví obžalovaní k částkám, které měli získat trestnou činností a jak tyto částky byly mezi jednotlivé obžalované rozdělovány. Dále obžalovaný poukázal na to, že soud prvního stupně pochybil, když ve výroku o trestu vůbec nezohlednil, že obžalovaný jako jediný ze spoluobžalovaných dobrovolně nahradil v průběhu trestního řízení významnou část ze způsobené škody ve výši 210.070 Kč, když dobrovolná náhrada způsobené škody je polehčující okolností výslovně stanovenou v § 41 písm. j) tr. zákoníku. Tato částka dokonce převyšuje podíl, který by při poměrném rozdělení celkové částky připadl na obžalovaného, je rovněž nepoměrné, že obžalovaný [jméno] byl potrestán trestem odnětí svobody o celý jeden rok delší než obžalovaný [příjmení], navzdory tomu, že obžalovaný [jméno] jako jediný obžalovaný zčásti nahradil škodu. Dále obžalovaný poukázal na to, že nebylo zohledněno částečné nahrazení škody, resp. nemajetkové újmy obžalovaným ani ve výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy a navrhl tedy, aby Vrchní soud v Praze nechal provést odborný přezkum smlouvy o půjčce a doplňující výsledky poškozené [příjmení] [příjmení], napadený rozsudek Městského soudu v Praze v celém rozsahu zrušil a sám ve věci rozhodl.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] v podaném odvolání obdobně jako spoluobžalovaný [jméno] [jméno] poukázal na to, že největší nesrovnalosti, chyby a vady má rozsudek ohledně výroku o náhradě škody všem poškozeným, přičemž by rád upozornil na zcela neprokázanou škodu ve výši 500.000 Kč. Poukázal na nesrovnalosti ve výpovědích poškozených na formální nedostatky jejich tvrzení, na to že byla nesprávně přiznána nemajetková újma poškozeným ve výši 50.000 Kč a 75.000 Kč, když však nebyly provedeny žádné důkazy ohledně této nemajetkové újmy. Poškozeným podle jeho názoru neměla být v rámci trestního řízení přiznána jakákoli nemajetková náhrada škody. Poukázal rovněž na to, že trestný čin spáchal z nedostatku životních zkušeností a pod vlivem nátlaku, a že uhradil dne [datum] částku ve výši 15.000 Kč na bankovní účet poškozené [příjmení], částku ve výši 19.020 Kč na bankovní účet poškozeného [příjmení] a částku ve výši 30.000 Kč na bankovní účet obchodní společnosti [právníká osoba] a tyto částky představují téměř celou pětinu způsobené škody podle předmětného rozsudku. Navrhl tedy, aby dovolací soud zrušil napadený rozsudek a nově rozhodl ohledně trestu, který mu byl uložen, a to tak, aby byl uložen trest při samé spodní hranici trestní sazby v trvání pěti let a dále ve výroku o náhradě škody, kdy je třeba odečíst již uhrazené peníze poškozeným.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] v podaném odvolání obdobně jako spoluobžalovaní uvedl, že rozsudek napadá ve výroku o vině, neboť nesouhlasí s výší zjištěné škody způsobené skutkem uvedeným pod bodem 1), což má rovněž vliv na právní kvalifikaci tohoto skutku a nesouhlasí s výší škody, která mu byla uložena společně k náhradě. Podrobně v podaném odvolání rozebíral výpověď i obžalovaných stran odcizené částky a jejího rozdělení, ohledně rozporů ve výpovědích poškozených a poukázal na to, že úhrada škody, která byla částečně provedena spoluobžalovanými, nebyla zohledněna ve výroku o náhradě škody a náhradě nemajetkové újmy. V tomto směru navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaný uznán vinným podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a uložen mu stejný trest odnětí svobody spolu s náhradou škody poníženou o dosud uhrazené částky.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] napadl rozsudek ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody, když poukázal na to, jakým způsobem se on sám podílel na celé trestné činnosti s tím, že on sám se nezúčastnil jednání přímo v domě, ale ztotožňuje se pouze z části s názorem soudu, že se dopustili všichni obžalovaní trestného činu jako členové organizované skupiny, neboť v tomto směru jsou závěry soudu nepřesvědčivé, naopak z dokazování je patrné, že se nepodařilo poškozeným prokázat věrohodným způsobem výši odcizených finančních prostředků. Rovněž poukázal na to, co o něm ostatní obžalovaní hovořili a jak se vlastně podílel na spáchaném skutku. Poukázal na svou dosavadní trestní bezúhonnost a na to, že trestní sazba je v jeho případě nepřiměřeně přísná a navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek zrušil a přihlédl při ukládání trestu ke všem okolnostem případu, k osobě samotného obžalovaného a uložil mu trest za použití § 58 tr. zákoníku v trvání tří let s podmíněným odkladem na nejdelší možnou zkušební dobu za současného vyslovení dohledu probačního úředníka.

Poškozená [příjmení] [jméno] [příjmení] podala odvolání proti rozsudku, a to ve výroku o výši nemajetkové újmy, kdy je toho názoru, že při posuzování dostatečnosti morální satisfakce je třeba zohlednit zejména intenzitu zásahu škůdce a trvání nepříznivých následků, což jsou kritéria, která mají odraz ve skutkových zjištěních činu, jehož se obvinění vůči poškozenému dopustili, z nichž vyplývá, že všichni obvinění ve formě organizované skupiny zasáhli brutálním způsobem vůči osobní integritě poškozené. V té době byla poškozená těhotná a byla hrubým způsobem spoutána, byly jí zavázány oči a byla zejména odvedena od svého manžela, o kterého měla logicky strach, když nadto to byl otec tehdy ještě nenarozeného dítěte, logicky největší obavy měla z dopadu té situace na dosud nenarozené první dítě. Tomuto traumatu byla ona i její dítě vystaveni několik hodin, její nedobrá stav po celé věci vyplývá konečně i ze soudního spisu, jehož je součástí lékařská zpráva MUDr. [příjmení] z Fakultní nemocnice Královské [část obce], hovořící o psychickém traumatu a břišních bolestech. Navrhla tedy, aby byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o náhradě nemajetkové újmy a bylo rozhodnuto tak, že se jí přiznává nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 250.000 Kč.

Poškozený [příjmení] [jméno] [příjmení] v podaném odvolání napadl rovněž výrok o výši nemajetkové újmy, poukázal na obdobná kritéria, jako jeho manželka, poukázal na to, že byl hrubým způsobem sražen k zemi, spoután kovovými pouty, byla mu zalepena ústa, včetně nasazení neprůhledných brýlí, bylo mu vyhrožováno fyzickou likvidací a násilím mu byl podán lék Stilnox tak, aby byl paralyzován. To vše se ještě dá pochopit, nicméně zcela zásadní byl jeho strach o manželku a nenarozené dítě. Těmto traumatům byl on i jeho manželka vystaveni několik hodin, navrhl tedy, aby byl napadený rozsudek ve výroku o náhradě nemajetkové újmy zrušen a byl mu přiznán nárok na náhradu nemajetkové újmy v částce 200.000 Kč.

Vrchní soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a shledal, že odvolání poškozených jsou zčásti důvodná.

Městský soud v Praze ve smyslu § 2 odst. 5 tr. ř. zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci samé. Podle § 2 odst. 6 tr. ř. provedené důkazy hodnotil po pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. V odůvodnění napadeného rozsudku ve smyslu § 125 odst. 1 tr. ř. stručně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporovaly. V odůvodnění se rovněž dostatečně vypořádal s obhajobou, uvedl, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Vrchní soud v Praze proto pro stručnost na pečlivé a logické odůvodnění napadeného rozsudku stran viny obžalovaných v plném rozsahu odkazuje.

Předně je třeba uvést, že se Vrchní soud v Praze zcela ztotožnil s hodnocením provedených důkazů tak, jak to učinil soud prvního stupně, a to v dané věci, s ohledem na převažující obsah námitek odvolatelů, ohledně hodnocení velikosti odcizené částky z trezoru obchodní společnosti [právnícká osoba]. O tom, že v trezoru se nacházely zájmové peníze, nebylo od počátku vůbec sporu. Zmínka o hotovosti ve výši minimálně 400.000 Kč se objevuje již v trestním oznámení [jméno] [příjmení] z [datum], v usnesení o zahájení trestního stíhání a hovoří o tom vedle pošk. [příjmení] i obžalovaní. Je pochopitelné, že jednotliví obžalovaní, dříve obvinění, hovořili o výši částky, která měla být jimi získána po vyjmutí z trezoru obžalovaným [jméno], odlišně a tyto jejich výpovědi se v průběhu trestního řízení obměňovaly. Bylo nutno ověřit dostupnými důkazy, zda tvrzení poškozeného [příjmení] [příjmení], že v trezoru se nachází částka 500.000 Kč, je oprávněné. Přímo při vynětí peněz z trezoru byl pouze obž. [jméno], neboť obž. [příjmení] čekal venku, přičemž podle samotného tvrzení obž. [jméno] štos bankovek nepočítal a po návratu od trezoru peníze obž. [příjmení] neukazoval. Proto úvahy nalézacího soudu, že jediným z obžalovaných, kdo mohl bezprostředně hovořit o přesné výši škody, byl obž. [jméno], který je zainteresován na uvedení co nejmenší částky a mohl si nějaké peníze ponechat, je možno akceptovat. To, co oprávněně zpochybnil soud prvního stupně, je původ uvedených peněz a z tohoto důvodu nebyla tato částka zahrnuta do výroku o náhradě škody komukoli z poškozených. Vrchní soud v Praze tedy uzavřel, že závěr o tom, že v trezoru společnosti [právnícká osoba] byla částka 500.000 Kč, lze přijmout.

Vrchní soud z podnětu podaných odvolání obžalovaných a poškozených zasáhl do výroku o uplatněných nárocích poškozených. Předně změnil výrok o náhradě škody, když zohlednil dosud uhrazenou škodu obžalovanými [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] a uvedené částky náhrady škody odečetl z částek již přiznaných nalézacím soudem. Proto rozhodl tak, že všichni obžalovaní jsou podle § 228 odst. 1 tr. ř. povinni společně a nerozdílně nahradit poškozeným [právnícká osoba], se sídlem [adresa], škodu ve výši 19.000 Kč, [právnícká osoba], se sídlem [adresa], škodu ve výši 70.000 Kč a manželům [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození] a Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], oba bytem [adresa], škodu ve výši 11.078,50 Kč.

Obžalovaní svým jednáním naplnili po objektivní i subjektivní stránce zákonné znaky tří úmyslných trestných činů, z nichž jeden je zvláště závažným zločinem ve smyslu § 14 odst. 3 tr. zákoníku. Při páčání trestné činnosti tohoto charakteru bývá užito různé intenzity násilí či pohrůžky bezprostředního násilí. Orgány činnými v trestním řízení jsou vyšetřovány loupeže, k nimž dojde v průběhu několika málo vteřin za použití makety zbraně bez fyzického kontaktu s poškozeným, kdy je proneseno minimum slov, aby bylo dosaženo odcizení potřebné částky peněz či jiného majetku co nejrychleji a neefektivněji. Tento projednávaný případ je však odlišný, neboť zde došlo k velmi intenzivnímu kontaktu mezi obžalovanými a poškozenými, tento kontakt trval delší dobu, byl proveden velmi důrazně a poškození byli vystaveni enormnímu stresu, poškozená [příjmení] [příjmení] navíc v době, kdy byla těhotná. To byl důvod, proč odvolací soud i přes částečnou úhradu škody dvěma obžalovanými neshledal důvody pro změnu výše uložených trestů. Tresty zvolené nalézacím soudem jsou zcela přiměřené, odpovídající plně

zákonným hlediskům ust. § 39 a násl. tr. zákoníku. Uložené tresty byly správně diferencovány podle míry účasti jednotlivých aktérů. Obžalovaným [jméno] a [příjmení] byly tresty ukládány jako souhrnné. Vrchní soud neshledal u obž. [příjmení] naplněny zákonné podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby podle § 58 odst. 1 tr. zák., neboť ani okolnosti případu, ani osobní poměry obžalovaného tomu nesvědčí. Obžalovaný si byl vědom své konkrétní účasti na loupeži včetně odměny za ní, zaujímal významnou roli při realizaci loupeže, a proto trest odnětí svobody uložený na samé dolní hranici zákonné trestní sazby se zařazením do méně přísného typu věznice není trestem nepřiměřeným. Vrchní soud naopak shledal podmínky pro změnu ve výroku o nemajetkové újmě vyjádřené v penězích. Nemajetková škoda představuje opak škody, tedy nepříznivý dopad škodné události do jiných hodnot, než je jmění. Projevuje se v těžce definovatelné sféře vnímání obtíží, nepohodlí, stresu a jiných nežádoucích účinků spojených se zásahem do základních lidských hodnot. Na straně poškozených nepochybně došlo k protiprávnímu a velmi citelnému zásahu do jejich osobnostní sféry, došlo k primárnímu poškození samotným jednáním obžalovaných, sekundární újma vznikla následným vyšetřováním věci a poškozeným tedy náleží náhrada nemajetkové újmy v penězích. S účinností od [datum] s náhradou nemajetkové újmy v penězích počítá i trestní řád a náhrada nemajetkové újmy se řídí ust. § 2894 nového občanského zákoníku (z.č. 89/2012 Sb.) Vrchní soud v Praze oproti nalézacímu soudu považuje za zcela přiměřenou a odpovídající intenzitě a délce užitého násilí a tedy míře zásahu do osobnostní sféry, náhradu nemajetkové újmy v penězích u pošk. Ing. [jméno] [příjmení] v částce 100.000 Kč, kterou bylo ovšem nutno ponížít o již uhrazenou částku nemajetkové újmy v penězích od obžalovaného [jméno] [jméno] ve výši 10.070 Kč, na výslednou částku 89.930 Kč a u pošk. Ing. [jméno] [příjmení] částku nemajetkové újmy v penězích ve výši 75.000 Kč, kterou je ovšem obdobně nutno ponížít o částku 20.000 Kč uhrazené obž. [jméno] [jméno], kdy výsledná částka náhrady činí 55.000 Kč. Se zbytkem nároků na náhradu škody byla poškozená společnost [právnícká osoba] odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních a obdobně poškození [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Je proti němu možné podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

Praha 19. listopadu 2015

Mgr. Viktor Mach
předseda senátu